

СЕМКО МИХАЙЛО ФЕДОРОВИЧ
(1906–1979)

Видатний учений та організатор вищої школи. Спеціаліст у галузі холодної обробки металів, різання матеріалів та різальних інструментів.

Народився у с. Балясному Полтавської області. У 1925 р. вступив до Харківського технологічного інституту, після закінчення якого навчався в аспірантурі. У 1935 р. захистив кандидатську дисертацію. Займає посаду завідувача кафедри, заступника директора навчального закладу. У 1945 р. – директор ХММІ, з 1950 р. – ректор ХПІ. Керував інститутом третину століття.

На посаді ректора докладав чималих зусиль для динамічного розвитку інституту, підвищення якості науково-педагогічного потенціалу, зміцнення матеріальної бази, забезпечення рівня освіти, який відповідав би світовим досягненням.

Сферою наукових інтересів видатного вченого стала фізика процесів. Мав широку ерудицію, глибоко вникав у сутність досліджуваних процесів та явищ, виявляючи їхні закономірності та взаємозв'язки. Сформовані ним наукові положення й сьогодні не втратили свого значення. Організаційна та науково-методична діяльність шанованого ректора вирізнялася демократизмом, здатністю концентрувати колективні зусилля на розробці важливих ідей, довірою та підтримкою талановитої наукової молоді. Як ректор стимулював творчу ініціативу молодих учених.

Автор понад 100 наукових статей та восьми монографій. Підготував шість докторів та 60 кандидатів наук. Сприяв всебічному розвитку науково-технічних і культурних зв'язків із закордонними університетами – Мішкольця, Магдебурга, Познані, Ханоя, Праги, Софії.

Його ім'ям названі проблемна лабораторія фізики різання та лекційна аудиторія.

На знак пошани до видатного вченого й ректора М.Ф. Семка встановлені дві меморіальні дошки – перша (металева) урочисто відкрита у 1983 р. на стіні ректорського корпусу, а друга – у листопаді 2000 р. на стіні лабораторного корпусу, де розташована кафедра, яку він багато років очолював.